

езиковни особености, а същественитѣ общенародни не изтъква, и друго, дѣто не му е билъ ясенъ въпроса за сѫщината на езиковното обособление на племената. Дриновъ е ималъ прѣдъ видъ историческитѣ извѣстия за врѣмennитѣ нападения на славѣнитѣ; а повечето отъ извѣстията за тѣхното заселение станаха достояние на науката едва слѣдъ появата на неговия трудъ. Сега известнитѣ данни отъ историята, етнографията и езикознанието говорятъ въ полза на теорията на Шафарика, който и по други въпроси се е изказвалъ твърдѣ рано съ прозорливостъ, ако и да сѫ му липсвали всички необходими доказателства. Неговото мнѣніе на послѣдъкъ биде подкрепено отъ проф. Нидерле въ капиталното му дѣло за Славѣнските древности; въ сѫщата посока се изказа и срѣбъскиятъ проф. Ст. Станоевичъ въ историческитѣ си трудове. Единиятъ твърди: „Всичкитѣ племена, заселени въ областитѣ отъ Охридъ и Дебъръ, Българска-Морава и Тимокъ на изтокъ, били въ тѣсно сродство отъ езиковна и етнографска страна“¹⁾; другиятъ приема, какво „въ срѣдата на VII в. свободнитѣ славѣни отъ долния Дунавъ гжсто заселили цѣлата източна половина и цѣлия югъ на Балканския полуостровъ, а аварскитѣ славѣни заселили западнитѣ и съверо-западнитѣ крайща“.²⁾

Ние, като заставаме на страната на мнѣнietо на Шафарика и на неговитѣ послѣдователи, ще уяснимъ въпроса за потеклото на македонските славѣни, като за тая цѣль приведемъ на кѫсо и прѣгледно сътвѣтнитѣ по-главни данни.

Въ науката славѣнската прародина се прѣставя като по-малко, стегнато ядро на сегашното разширено разположение на отдѣлнитѣ славѣнски народи съ тѣхнитѣ типични езиковни особености. Отъ това ядро руситѣ сѫ се ширили на изтокъ, западнитѣ славѣни на западъ, южнитѣ на югъ. Вълнитѣ сѫ вървѣли масово, на племена по указанитѣ посоки; така е станало приблизително и заселението на частъ отъ тѣхъ на Балканския полуостровъ. Мнѣнietо на Дриона, че славѣнските племена отъ прародината сѫ пращали своитѣ излишъци, които сѫ се заселявали дѣто и да е, не се подкрепя отъ новитѣ данни, които имаме за това. Така отчасти сѫ се движели само

¹⁾ Niederle, Slov. starož. II, 401.

²⁾ Станојевичъ, Историја српскога народа, 2-о изд., 32.